

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D.,
ve věci

žalobce: J. J., narozený dne X,
bytem X,

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 10. 2021, č. j. X, o invalidním důchodu,
takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 20. 10. 2021, č. j. X, kterým byly zamítnuty námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 7. 2021, č. j. X. Uvedeným rozhodnutím ze dne 19. 7. 2021 rozhodla žalovaná podle § 56 odst. 1 písm. e) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), že žalobci se snižuje od 6. 8. 2021 výše invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně na invalidní důchod pro invaliditu II. stupně, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Děčín ze dne 3. 5.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

2021 je žalobce invalidní pro invaliditu II. stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla o 50 %.

Žaloba

2. V žalobě žalobce namítal, že posudkový lékař žalované v posudku o invaliditě ze dne 13. 10. 2021, č. j. LPS/2021/959-NR-UST_CSSZ, nesprávně zhodnotil jeho zdravotní stav. Dle žalobce měl být jeho zdravotní stav hodnocen jako těžké funkční postižení odpovídající posouzení jeho zdravotního stavu dle kapitoly XIII., odd. E, položky 1d vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „č. 359/2009“), tedy se jedná o invaliditu III. stupně. Předmětný posudek označil za nesprávný, nepřesvědčivý, neúplný a nesrozumitelný, jelikož z jeho obsahu nelze zjistit, zda jeho závěry jsou v souladu s odůvodněním či nikoli, a rovněž neumožňuje žalované zvážit situaci a správně rozhodnout. V této souvislosti žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2017, č. j. 8 Ads 136/2017-35, a podotkl, že posudek pracuje pouze s odbornou terminologií, aniž by v něm bylo srozumitelně uvedeno, co je obsahem posudku a co konkrétní vyšetření ukázala. Posudek tedy nemá zprostředkující funkci a je tedy nesrozumitelný a nepřesvědčivý.
3. Žalobce dále namítal nesprávnost závěrů posudku, neboť z lékařských zpráv ze dne 4. 11. 2021 a 5. 11. 2021 vyplývá, že pro žalobce není vhodná žádná práce, neboť u práce nemůže stát, sedět ani ležet, ruce nemůže používat k manuální ani administrativní práci. Dále uvedl, že nemá odpovídající rovnováhu, takže je trvale ohrožen pádem. S odkazem na lékařskou zprávu ze dne 1. 11. 2021 dodal, že zlepšení jeho zdravotního stavu nelze očekávat. Shrnuj, že lékařský posudek je zpochybněn třemi lékařskými zprávami a jeho závěr o schopnosti žalobce vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti je zjevně nesprávný. Dodal, že dle předložených lékařských zpráv jeho zdravotní stav odpovídá invaliditě III. stupně. K tomuto poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2019, č. j. 1 Ads 12/2018-32, ze kterého dle žalobce rovněž vyplývá, že přímé osobní vyšetření posuzované osoby posudkového lékaře by mělo být pravidlem. Pokud posudkový lékař neměl dostupná veškerá data, aby mohl stanovit objektivně správný posudek a zároveň žalobce sporoval správnost závěrů o posouzení jeho zdravotního stavu měl jej posudkový lékař vyšetřit.
4. Žalobce rovněž poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Ads 94/2014-22, podle kterého je posudkový lékař povinen postupovat v souladu se zásadou materiální pravdy. Posudkový lékař tedy měl žalobce sám vyšetřit či oslovit další lékaře, kteří byli obeznámeni s jeho zdravotním stavem. Jelikož tak posudkový lékař neučinil a zároveň je posudek rozporný s jinými lékařskými zprávami a tyto rozpory posudek nijak nevysvětluje, jedná se dle žalobce o nedostatek dokazování rozporný se zásadou materiální pravdy.
5. Lékařskému posudku i rozhodnutí žalované pak žalobce dále vytkl nedostatečné odůvodnění, neboť oba tyto dokumenty pracují se závěrem, že ke změně stupně invalidity došlo dne 3. 5. 2021. Ani jeden z těchto dokumentů však neuvádí, v čem tato změna spočívá a jaká skutečnost ji zapříčinila. Konstatoval, že samotný lékařský posudek není skutečností měnící zdravotní stav a posudek má být přesvědčivý a vysvětlit zdravotní stav tak, aby jej pochopil i inteligentní laik. Dodal, že pokud mělo dojít ke zlepšení zdravotního stavu, je nutné skutečnost zodpovědnou za tuto změnu popsat. Jelikož tato skutečnost není v lékařském posudku ani v rozhodnutí obsažena, tak jsou tyto oba dokumenty nedostatečně odůvodněné a nepřezkoumatelné.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

6. Z výše uvedeného je dle žalobce zřejmé, že žalovaná vycházela z nedostatečně zjištěného zdravotního stavu žalobce. Podklady a dokumentaci, které pro rozhodnutí o posouzení invalidity užila, označil za nedostatečné. Závěry žalované o II. stupni invalidity a o přiznání důchodu pro invaliditu pouze II. stupně jsou nesprávné a žalobce jimi byl zkrácen na svých právech.
7. Závěrem žalobce navrhl, aby soud nechal jeho zdravotní stav přezkoumat posudkovou komisí. Na podporu svých tvrzení žalobce navrhl provedení důkazu lékařskými zprávami ze dne 1. 11. 2021, 4. 11. 2021 a 5. 11. 2021, vypracování lékařského posudku posudkovou komisí, žalobou napadeným rozhodnutím a správním spisem.

Vyjádření žalované

8. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě shrnula předchozí řízení a jeho závěry, včetně řízení o námitkách. Uvedla, že posudky vypracované lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení Děčín a lékařem lékařské posudkové služby České správy sociálního zabezpečení v Ústí nad Labem, byl plně posouzen a zjištěn zdravotní stav žalobce a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz. Oba posudky žalovaná označila za objektivní. Žalovaná dále odkázala na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a s ohledem na žalobní námitky navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR. Za současného stavu žalovaná setrvala na žalobou napadeném rozhodnutí a navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl, neboť bylo rozhodnuto v souladu s platnými předpisy.

Vyjádření žalobce

9. Ve vyjádření k posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 16. 5. 2022 žalobce namítal, že z posudkového zhodnocení nevyplývá, že by posudková komise z lékařských práv ze dne 4. 11. 2021 a 5. 11. 2021 vycházela. Podotkl, že z protokolu z jednání posudkové komise plyne, že tyto zprávy byly posudkové komisi soudem postoupeny, avšak při posudkovém zhodnocení nebyly použity a ani v něm nejsou vůbec uvedeny. Žalobce navrhl, aby soud Posudkové komisi Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem uložil, aby doplnila posudkové zhodnocení tak, že lékařské zprávy ze dne 1. 11. 2021, 4. 11. 2021 a 5. 11. 2021 provede a na jejich základě změní nebo potvrdí své závěry.

Ústní jednání

10. Žalobce při ústním jednání před soudem konaném dne 14. 4. 2023 v plném rozsahu odkázal na písemné vyhotovení žaloby a na vyjádření ze dne 16. 5. 2022. Dále uvedl, že žalovaná ignorovala jeho zdravotní stav, neboť má omezenou hybnost obou horních končetin a jeho postižení páteře je primářem MUDr. N. hodnoceno jako těžké, a nikoliv středně těžké, jak je hodnoceno žalovanou. Rehabilitaci absolvoval asi třicetkrát, nicméně jeho zdravotní stav se po poslední rehabilitaci zhoršil a musel podstoupit další vyšetření, dle kterého jsou možnosti rehabilitace vyčerpány. Dodal, že úřad práce mu není schopen zajistit práci, a to ani v chráněných dílnách. K provedenímu dokazování uvedl, že ve zprávě MUDr. N. je jasně uvedeno, že není schopen pravou rukou vykonávat žádnou činnost, což je v rozporu se zjištěním posudkové komise. Navrhl, aby soud žalobě vyhověl, náhradu nákladů řízení nežádal.
11. Pověřená pracovnice žalované při tomtéž jednání odkázala na vyjádření k žalobě ze dne 7. 2. 2022. K provedenímu dokazování neměla výhrady a posudek Posudkové komise Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Ministerstva práce a sociálních věcí označila za úplný, objektivní a přesvědčivý. S ohledem na výsledek posudku navrhla zamítnutí žaloby.

12. Soud ve věci provedl dokazování protokolem z jednání Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 21. 4. 2022 a dále posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 21. 4. 2022.
13. Soud podle § 52 odst. 1 s. ř. s. neprovedl dokazování tak, aby uložil Posudkové komisi Ministerstva práce a sociálních věcí, aby v řízení doplnila posudkové zhodnocení, tak, že lékařské zprávy ze dne 1. 11. 2021, 4. 11. 2021 a 5. 11. 2021 provede a na jejich základě změnění nebo potvrdí své závěry přijaté v posudku ev. č. SZ/2022/6-UL-15, a to pro nadbytečnost.

Posouzení věci soudem

14. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí dílu prvního hlavy druhé „s. ř. s.“, která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
15. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedeném ústním jednání, při kterém se provádělo dokazování zdravotním posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“) ze dne 21. 4. 2022, který nechal vypracovat soud pro účely předmětného řízení, dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
16. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku lékařky MUDr. E. V. pověřené vypracováním posudku pro Českou správu sociálního zabezpečení, oddělení lékařské posudkové služby, která při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti dne 13. 10. 2021 posoudila zdravotní stav žalobce a dospěla k závěru, že předchozí závěr posudkové lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení Děčín ze dne 3. 5. 2021 je správný. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1c přílohy k vyhlášce 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40 %. Vzhledem k vlivu zdravotního postižení na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace se podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 %, celkově činí 50 %.
17. Podle § 39 odst. 1 až 5 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

18. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
19. Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,
 - a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
 - b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
 - c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
 - d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
 - e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
 - f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
20. Za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.
21. Způsob posouzení a procentní míry poklesu pracovní schopnosti, co se rozumí zcela mimořádnými podmínkami, způsob zhodnocení a využití zachované pracovní schopnosti podle § 39 odst. 4 písm. e) zákona o důchodovém pojištění, pak stanovuje prováděcí předpis, konkrétně vyhláška č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity.
22. Jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod III. stupně, který požaduje žalobce je existence invalidity pojištěnce, která dosahuje alespoň zákonem stanovené hranice 70 % (srov. § 38 a § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění). Bylo proto třeba zjistit, zda žalobce splňoval ke dni 20. 10. 2021, tedy ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity III. stupně, tj. zda nastal pokles pracovní schopnosti nejméně o 70 %.
23. Soud se nespokojil se závěry posudku ze dne 13. 10. 2021, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci předmětného soudního řízení v intencích § 52 odst. 1 v návaznosti na § 77 s. ř. s. odborný posudek od posudkové komise, která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobce. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobce, dále také posoudila pokles pracovní schopnosti a zaujala posudkový závěr o invaliditě žalobce.
24. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů a po přešetření žalobce posudkovým lékařem dne 21. 4. 2022. Žalobce jednání komise byl přítomen. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Konkrétně měla Posudková komise k dispozici zdravotní dokumentaci MUDr. V. P., spisovou dokumentaci OSSZ Děčín, spisovou dokumentaci námitkového řízení ČSSZ pracoviště v Ústí nad Labem, vlastní přešetření žalobce při jednání komise odborným lékařem z oboru neurologie MUDr. T. J. a dále lékařskou zprávu ze dne 25. 5. 2021 z ambulance hematologie MUDr. J. V., lékařské zprávy z neurologické ambulance MUDr. J. N. ze dne 17. 3. 2021 a 23. 6. 2021, zprávu z EMG laboratoře ze dne 11. 12. 2020 MUDr. Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

K., lékařskou zprávu MUDr. V. ze dne 29. 7. 2021 a lékařskou zprávu ze sono vyšetření pravého ramenního kloubu ze dne 6. 10. 2021 MUDr. T. a následné kontroly ze dne 1. 11. 2021. Žalobce byl při jednání komise vyslechnut s ohledem na subjektivně udávané zdravotní potíže a následně přešetřen odborným lékařem z oboru neurologie MUDr. J. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů relevantních pro souzenou věc a spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Děčín a dokumentace námitkového řízení ČSSZ pracoviště v Ústí nad Labem pak komise dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti žalobce ke dni 20. 10. 2021 byl 50 %, což odpovídá II. stupni invalidity.

25. Komise konstatovala, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E., položce 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., a to vleklý vertebrogenní syndrom polytopní více krční se st. p. oper. pro spinální stenozu bez myelopatie v úseku C4/C5 v kombinaci s chronickým pravostranným CB algickým syndromem. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti dle tohoto zařazení je 40 % (rozmězí určené pro toto postižení je 30 % až 40 %). Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu ve smyslu ustanovení § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., zvyšuje o 10 %, na celkových 50 %. Komise dále uvedla, že u žalobce těžké funkční postižení více úseků páteře neprokázala. Komise vlastním neurologickým vyšetřením rovněž neprokázala těžké postižení nervů ani závažné parézy, významné svalové atrofie, těžké poruchy hybnosti končetin, proto nemohla použít kapitolu XIII., odd. E., položku 1d.
26. Po zhodnocení výše předestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že posudková komise jednala v řádném složení, že její posudek, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Žalobce byl přítomen při jednání komise.
27. Lékaři Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem přitom shodně jako posudkové lékařky žalované ohledně míry poklesu pracovní schopnosti u žalobce dospěly k závěru, že žalobce nesplnil podmínku invalidity III. stupně dle zákona o důchodovém pojištění, a to minimálně 70% míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti.
28. Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise a za daného stavu věci soud neshledal potřebu, aby byl doplňován výše citovaný posudek posudkové komise či aby byl případně ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání zdravotního stavu žalobce. Požadavku žalobce na doplnění výše citovaného posudku o provedení lékařských zpráv ze dne 1. 11. 2021, 4. 11. 2021 a 5. 11. 2021, soud nevyhověl, neboť posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobce ke dni žalobou napadeného rozhodnutí, tj. ke dni 20. 10. 2021 a výše uvedené lékařské zprávy byly vydány až po tomto datu. Nadto z protokolu z jednání i z posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, vyplývá, že tyto zprávy měla posudková komise k dispozici, přesto se její závěry nezměnily. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět nějaké další dokazování, koresponduje ustálené judikatuře správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (viz např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003 č. j. 2 Ads 9/2003-50, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 150/2004 a také na www.nssoud.cz, nebo ze dne 28. 8. 2003 č. j. 5 Ads 22/2003-48 či ze dne 12. 3. 2009 č. j. 3 Ads 143/2008-92, které jsou rovněž dostupné na www.nssoud.cz).

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

29. Dále se soud zabýval námitkou žalobce týkající se neuvedení na základě, čeho došlo ke zlepšení jeho zdravotního stavu ke dni 3. 5. 2021. Ze správního spisu soud zjistil, že lékařským posudkem ze dne 16. 10. 2019 vypracovaným MUDr. L. M., lékařkou Okresní správy sociálního zabezpečení Děčín, byl přezkoumán zdravotní stav žalobce. Posudková lékařka dospěla k závěru, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E., položce 1d přílohy k vyhlášce č. 359/2009. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti dle tohoto zařazení je 70 % (rozmezí určené pro toto postižení je 50 % až 70 %). Dále je uvedeno, že žalobce je na 27. 1. 2020 objednan na NCH operaci C5/6 a C6/7 a rovněž je objednan na 12. 12. 2019 na operaci karpálního tunelu na dominantní končetině. V tomto posudku však posudková lékařka konstatovala, že prognosa je stále otevřena a zdravotní stav žalobce odpovídá invaliditě III. stupně, výhledově však očekává posudkové přehodnocení a žalobci je poskytnut časový prostor pro hledání vhodného pracovního zařazení, ev. rekvalifikaci. Doba platnosti tohoto posudku byla s ohledem na výše uvedené stanovena do 31. 3. 2021. Po vypršení platnosti tohoto posudku byl zdravotní stav žalobce přezkoumán posudkem posudkové lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení Děčín, MUDr. I. P. ze dne 3. 5. 2021. Posudková lékařka zhodnotila zdravotní postižení žalobce jako středně těžké funkční postižení a dodala, že při minulém posouzení byla ponechána invalidita na plánovou operaci v lednu 2020, která ale nebyla provedena. Den změny invalidity byl stanoven ke dni vypracování posudku. Z výše uvedeného je zřejmé, že v období posouzení zdravotního stavu dne 16. 10. 2019 podstoupil žalobce operaci karpálního tunelu na dominantní horní končetině. Žalobce rovněž nepodstoupil plánovanou operaci páteře a ohledem na níž byl posudkem ze dne 16. 10. 2019 byl žalobci ponechán III. stupni invalidity. V lékařském posudku ze dne 13. 10. 2021 jakož i v napadeném rozhodnutí je uvedeno, že v případě žalobce nejsou naplněny podmínky pro posouzení dle kapitoly XIII., odd. E, položky 1d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., neboť se nejedná o těžké postižení více úseků páteře s trvalými projevy kořenového dráždění, trvalým funkčně významným neurologickým nálezem, s těžkým poškozením nervů, nejsou přítomny závažné parézy, svalové atrofie, poruchy hybnosti končetin ani závažné poruchy svěračů. V rozhodnutí je dále uvedeno, že se jedná o významné funkční postižení snižující významně pracovní potenciál žalobce, nicméně rehabilitační a rekvalifikační potenciál jsou u něj zachovány v plné rozsahu. Podotkla, že žalobce byl opakovaně informován o skutečnosti, že se k práci kováře nebude moci nikdy vrátit a při invaliditě III. stupně byl vytvořen dostatečný prostor pro zaměření se na jiné profesní uplatnění. Žalovaná dospěla k závěru, že v případě postižení žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovních schopností žalobce, avšak již nejsou naplněna kritéria invalidity III. stupně.
30. Na základě výše uvedeného soud konstatuje, že žalovaná v napadeném rozhodnutí popsala, proč zdravotní postižení žalobce nelze hodnotit dle kapitoly XIII., odd. E, položky 1d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Dle soudu je napadené rozhodnutí je dostatečně odůvodněné a přezkoumatelné.
31. Ve vztahu k datu změny invalidity soud uvádí, že toto datum bylo stanoveno na den vyhotovení posudku. Toto datum stanovila posudková lékařka na základě vzájemném vyhodnocení lékařských zpráv, které měla k dispozici. Soud konstatuje, že z podstaty věci nelze den změny invalidity stanovit do budoucna, tedy nejzazší datum, které lze stanovit jako datum změny invalidity je datum vydání posudku. Tak tomu bylo i v případě žalobce. Skutečnost, že posudková lékařka stanovila datum změny invalidity až na den posouzení

zdravotního stavu žalobce, nejde k jeho tíži, ba naopak neboť až od tohoto dne byla nově stanovena výše invalidního důchodu žalobce.

32. V této souvislosti soud žalobci připomíná, že s ohledem na § 75 odst. 1 s. ř. s. bylo možné vycházet toliko ze zdravotního stavu, který existoval v době rozhodování žalované, tj. ke dni 21. 10. 2021, a případné zhoršení zdravotních obtíží, ke kterému mohlo dojít po tomto datu, popřípadě vznik nových zdravotních obtíží, nemohou být v tomto řízení nijak zohledněny. Soud je totiž podle § 75 odst. 1 s. ř. s. výslovně vázán tím, že při přezkoumávání rozhodnutí správního orgánu musí vycházet ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a nemůže tudíž brát v potaz změny zdravotního stavu, jež nastaly později. Z těchto důvodů nemají podle názoru soudu zásadní význam lékařské zprávy popisující žalobcův zdravotní stav až po tomto datu. Tyto lékařské zprávy tudíž nemohly způsobit ani rozpornost lékařského posudku, jak namítal žalobce.
33. Soud v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. neprovedl dokazování tak, aby uložil Posudkové komisi Ministerstva práce a sociálních věcí, aby v řízení doplnila posudkové zhodnocení, tak, že lékařské zprávy ze dne 1. 11. 2021, 4. 11. 2021 a 5. 11. 2021 provede a na jejich základě změní nebo potvrdí své závěry přijaté v posudku ev. č. SZ/2022/6-UL-15, a to pro nadbytečnost. Tyto lékařské zprávy předložené žalobcem soud postoupil posudkové komisi a z protokolu o jednání posudkové komise i ze samotného posudku je zřejmé, že posudková komise je měla k dispozici, pracovala s nimi, a i na základě nich učinila svůj závěr. Skutečnost, že posudková komise tyto zprávy vyhodnotila jinak, než žalobce očekával, je věcí meritorního posouzení věci. Soud rovněž pro nadbytečnost neprovedl v souladu s § 52 s. ř. s. dokazování žalobou napadeným rozhodnutím a správním spisem, neboť uvedená listina je součástí správního spisu a v rámci správního soudnictví se dokazování správním spisem neprovádí.
34. S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku rozsudku ad I. podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
35. Současně soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve výroku rozsudku ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalované náhrada nákladů řízení nepřísluší.
36. Pro úplnost soud směrem k žalobci poznamenává, že důvodem pro přiznání nároku na invalidní důchod, nemůže být jen subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho neschopnosti k výkonu většiny zaměstnání pro špatný zdravotní stav. Přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným zdravotním stavem, posuzovaným příslušnou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí. Dále by měl žalobce vzít v potaz fakt, že v souzené věci je možné vycházet, a to s poukazem na § 75 odst. 1 s. ř. s., toliko ze zdravotního stavu, jaký měl v době rozhodování žalované, tj. ke dni 20. 10. 2021. Případné zhoršení stávajících zdravotních obtíží, popř. vznik nových zdravotních obtíží po tomto datu nemůže být v tomto řízení v zásadě nikterak zohledněno. Ustanovení § 75 odst. 1 s. ř. s., které je pro správní soudy závazné, totiž výslovně stanovuje, že při přezkoumávání rozhodnutí správního orgánu vychází správní soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 14. dubna 2023

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.